

Der henvises i øvrigt til § 8 og bemærkningerne hertil.

## 2.11. *Adoptivbørns efternavn*

### 2.11.1. *Gældende ret*

Efter den gældende navnelov er det som udgangspunkt ikke muligt for et adoptivbarn at tage et efternavn efter sin oprindelige slægt. Det gælder også, selvom adoptivforholdet måtte blive ophævet, medmindre det herved bestemmes, at adoptivbarnet genindtræder i sin oprindelige slægt.

Efter Familiestyrelsens (tidligere Civilretsdirektoratet) praksis er det dog i dag muligt efter opsamlingsbestemmelsen i navnelovens § 8, nr. 5, at tage efternavn efter de oprindelige forældre, hvis adoptivbarnet har genetableret kontakten til de oprindelige forældre og fået deres samtykke til at tage navnet. Kravet om samtykke gælder, uanset om barnet tidligere har båret navnet eller ej. Er forældrene døde, forsøger man på anden måde at få sikkerhed for, at der er etableret en eller anden form for kontakt, og at den oprindelige familie ikke modsætter sig adoptivbarnets ønske om at få navnet.

Denne restriktive praksis med hensyn til at opnå den oprindelige slægts navn skal ses som en konsekvens af den adoptionslovgivning, der blev gennemført i 1957, hvorved man gennemførte princippet om det fuldstændige familieskifte.

### 2.11.2. *Navnelovsudvalgets overvejelser*

Ved sine overvejelser har Navnelovsudvalget taget udgangspunkt i, at der i dag er en tendens til, at mange adoptivbørn, især efter at være blevet voksne, ønsker at genetablere tilknytningen til deres oprindelige familie. Dette ønske manifesterer sig dels i en interesse i at etablere kontakt til familien, dels i mange tilfælde i en interesse i at tage familiens efternavn.

Efter den gældende navnelov stilles der i praksis krav om, at adoptivbarnet har genoptaget kontakten til den oprindelige slægt, og om at de oprindelige forældre har meddelt samtykke til navneændringen.

Efter udvalgets opfattelse bør der ikke længere stilles krav om samtykke fra de oprindelige forældre. Den interesse, som de oprindelige forældre måtte have i at nægte adoptivbarnet at tage denne slægts efternavn, kan således ikke antages at have en sådan vægt, at de bør kunne afskære barnet herfra.

Udvalget foreslår derfor, at et adoptivbarn i fremtiden skal have ret til at tage navn efter sin oprindelige slægt.

### 2.11.3. *Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser*

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig i Navnelovsudvalgets overvejelser og forslag.

Ministeriet er således enig i, at der i dag er et stort ønske hos mange adoptivbørn, især voksne adoptivbørn, om at få nærmere oplysninger om og i mange tilfælde om at (gen)etablere en tilknytning til deres oprindelige familie, herunder ved at antage den oprindelige families efternavn.

Ministeriet finder som udvalget, at hensynet til dette ønske hos mange adoptivbørn bør veje tungere end hensynet til de formentlig få oprindelige forældre, som ikke måtte ønske, at deres bortadopterede barn tager deres efternavn.

Der er herved lagt vægt på, at det for mange udenlandske adoptivbørn på grund af manglende oplysninger er yderst vanskeligt at få etableret kontakt til deres oprindelige familie, uanset at der fra begge sider måtte være et ønske herom, og at det hermed efter den gældende lov ofte ikke er muligt for denne gruppe adoptivbørn at tage deres oprindelige families navn.

På den baggrund er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig i, at der etableres en adgang til for adoptivbørn at tage deres oprindelige forældres efternavn uden noget samtykkekrav.

Der henvises til § 9 og bemærkningerne hertil.

## 2.12. *Adgang til fordanskning af udenlandske navne*

### 2.12.1. *Gældende ret*

Efter den gældende navnelovs § 8, nr. 3, kan der meddeles navnebevis på et navn, der har karakter af en tilpasning af et fremmedartet efternavn til dansk sprogbrug. Bestemmelsen er en undtagelse fra forbudet mod at tage et forbeholdt efternavn. F.eks. er Grezegorek tilladt ændret til Gregersen.

Bestemmelsen anvendes kun i ganske få tilfælde årligt.

### 2.12.2. *Navnelovsudvalgets overvejelser*

Navnelovsudvalget har peget på, at hensynet bag den nuværende bestemmelse er, at personer, der bærer et fremmedartet efternavn, kan tage et mere dansk klingende efternavn, hvorved kommunikationen om og med den pågældende lettes.

Udvalget finder imidlertid, at en sådan mulighed i langt videre omfang end efter den gældende § 8, nr. 3, følger af udvalgets forslag om at gøre det muligt for enhver at tage et efternavn, som flere end 1.000 personer bærer her i landet.